

# РЕШЕНИЕ

№ 5144

гр. София, 31.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов**

**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5077** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП- С., представлявана от юрк. С. Л., срещу Решение № 1599/05.04.2023 г., постановено по НАХД № 14669/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 497740-F509156/02.03.2020 г., издадено от директор на офис „Л.“ в ТД на НАП- С., с което на дружество „Ева Комерс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекс за социално осигуряване (КСО) за извършено нарушение на чл.3, ал. 3, т. 1, предл. 1 във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. (отм., ДВ, бр. 1 от 03.01.2020 г., в сила от 03.01.2020 г.) във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО. В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение. Иска се отмяна му и постановяване на друго решение по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от юрк. Н., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът– „Ева Комерс“ ЕООД, в съдебно заседание се представлява от Е. Х. П.-Ц.– управител, която оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалвания съдебен акт, от фактическа страна СРС е установил следното:

При проверка от контролните органи на ТД на НАП - [населено място] е установено, че „Ева Комерс“ ЕООД в качеството си на осигурител не е подало в законоустановения срок, а именно до 25.06.2019 г. декларация образец № 6 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за месец май 2019 г. Декларацията следвало да бъде подадена до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Същата е подадена със закъснение на 16.07.2019 г. и е приета с вх. № 22000193955035/16.07.2019г.

На 20.09.2019 г. в отсъствие на представител на дружеството, е съставен АУАН № F509156, тъй като след отправена до дружеството покана негов представител не се е явил в централата на НАП за съставяне на АУАН в определения 7- дневен срок. Въз основа на акта е издадено и процесното НП.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, но за материално незаконосъобразно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от въззивния съд.

Неправилна е преценката на въззивната инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно датата на извършване на нарушението. Настоящият съдебен състав не споделя изложените доводи за неустановена дата на извършване на нарушението. Съгласно нарушената разпоредба на чл.3, ал. 3, т. 1, предл. 1 във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ, срокът за подаване на декларация по образец № 6 за всеки календарен месец е до 25- то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

В конкретния случай в АУАН и в НП изрично се посочва, че Е. Х. П.-Ц., в качеството ѝ на управител на „Ева Комерс“ ЕООД не е изпълнила задължението си за подаване на Декларация № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ“ в законоустановения срок до 25.06.2019 г.

Поради това независимо, че датата не е изрично посочена, същата е безспорно определяема и това е датата следваща крайният срок на подаване- 26.06.2019 г. /присъствен ден/, тъй като естеството на нарушението е свързано със законовоопределени срокове. Посочено е, че същата е подадена по електронен път на 16.07.2019 г., както и документът с който е приета.

Датата на нарушението представлява съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано, освен с индивидуализацията на нарушението по време, място и

начин на извършване, и с изтичане на предвидените в ЗАНН срокове, включително и давностните срокове по НК. Допустимо е да не бъде посочена дата на извършване на нарушението и това да не представлява съществено процесуално нарушение, но това е в случаите, при които датата на нарушението е определяема от данните, възприети в НП. Това са случаите, при които наказаното лице има законовоопределен срок да предприеме извършването на едно действие и до изтичане на този срок, това действие не е предприето. Конкретният случай е точно такъв, тъй като наказаното лице е имало задължение за подаване на декларация в определен срок и неизвършвайки го, не е изпълнило предвиденото в закона задължение.

Във връзка с гореизложеното настоящата инстанция намира, че при издаване на наказателното постановление, не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи го до степен, обосноваваща неговата незаконосъобразност.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено. Поради факта, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по съществото на спора, делото е необходимо да се върне за ново разглеждане на друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото районният съд следва да се произнесе и по претенциите за разноски, съгласно чл. 226, ал.3 АПК.

Предвид тези съображения и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1599/05.04.2023 г., постановено по НАХД № 14669/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.